

institution. Det viste sig nemlig, at Frederiks Hospital, efterhaanden som For- dringerne ere stegne, ikke kunde klare sig ved sine egne Midler. Allerede fra 1815 blev der tilstaaet Hospitalet et fast aar- ligt Tilskud af 10,000 Rigsdaler. Dette blev saa den 1. April 1879 forhøjet til 40,000 Kr., og det var væsentlig motiveret ved de Udgifter, som Hospitalet havde ved Kur og Pleje af indenbys Patienter. I 1884—85 blev der første Gang givet Hos- pitalet et særligt Tilskud af 20,000 Kr., og fra 1889—90 dækker Staten Under- skuddet paa det aarlige Driftsregnskab, og det viser sig, at dette er steget i en ganske overordentlig Grad. I 1893 udgjorde det 185,000 Kr., i 1894 177,000 Kr., i 1895 203,000 Kr., i 1896 206,000 Kr., i 1897 219,000 Kr., i 1898 250,000 Kr., i 1899 262,000 Kr., i 1900 268,000 Kr., i 1901 313,000 Kr., 1902 347,000 Kr., og paa det sidste Finanslovsforslag er det kalkuleret til 357,000 Kr. Det vil altsaa sige, at i Løbet af de sidste 10 Aar er Underskuddet steget fra 177,000 til 357,000 Kr. Det er det Tilskud, Hospitalet alene faar af Statskas- sen. Desuden er Tilskuddet til Fødsels- stiftelsen steget fra 1894, hvor det var 93,000, til nu, hvor det er kalkuleret til 163,000 Kr.

Det vil altsaa sige, at Statskassen af- holder langt de væsentligste Udgifter ved Hospitalet, og det vilde derfor være gan- ske urimeligt, om man i Fremtiden vilde forbeholde Kjøbenhavnerne fortrinsvis Ret til fri Behandling. Det viser sig nemlig, at det er en ganske overordentlig lille Sum, der aarligt indkommer gennem betalende Patienter. Hospitalets og Fødselsstif- tens Budget er nu paa 730,000 Kr. Af denne Sum er der for Hospitalets Vedkom- mende kun indkommet 50,000 Kr. gennem Patientpenge, og for Fødselsstiftelsens Ved- kommende 3,000 Kr. Det er jo meget lidt. Det viser sig altsaa, at saaledes som Forholdene ere nu, er Hospitalet i alt væ- sentligt et Hospital for fritliggende Pati- enter og for en stor Del for fritliggende kjøbenhavnske Patienter. Hvis man ser paa Finansaaet 1901—02, viser det sig, at der var 228 fritliggende Patienter i det hele, medens der kun var 84 betalende Patienter. Af de fritliggende havde 155 Ophold i Kjøbenhavn, og kun 73 uden for Kjøbenhavn, og af Legatpladser var der for indenbys 74, for udenbys kun 6. Saa har Rigsdagen givet et særligt Tilskud, som oprindelig var mindre, men nu er paa 70,000 Kr., til fri Kur og Pleje for udenbys.

Nu udtalte jo den højtærede Kultus- minister, at Meningene med at ophæve den Forret, kjøbenhavnske Patienter have til at faa fri Kur og Pleje, naar de ikke have Raad til at betale, var ikke den, at der skulde ske Kjøbenhavn nogen Skade i Fremtiden; Meningene var, at Patienter andre Steder fra ogsaa skulde komme til at ligge frit. Disse Udtalelser have maaske tilfredsstillet Kjøbenhavns Repræ- sentanter noget, og de have muligvis hos andre Repræsentanter vakt nogen Æng- stelse, i alt Fald have enkelte Medlemmer sagt til mig: Saa bliver jo Forholdet det i Fremtiden, at alle Patienter komme til at ligge frit paa dette Hospital, og det vil blive en meget stor Udgift for Statskas- sen. Jeg tror, som sagt, at en Gennem- læsning af Betænkningen og de stillede Ændringsforslag vil berolige begge Parter. Det vil nemlig være ganske klart, at naar man til dette ny Hospital anvender Fre- deriks Hospitals nuværende Formue, saa maa Statskassen, som vi ogsaa have sagt i Betænkningen, overtage de Forpligtelser, som følge af de fundatsmæssige Bestem- melser for Formuen. Hvis det altsaa er bestemt, at saa og saa mange Renter af Formuen skulle anvendes til fri Kur og Pleje til kjøbenhavnske Patienter, maa Statskassen svare dette Beløb i Fremtiden.

Hvorledes det nu vil blive med de andre Pladser, derom staar der i Lovfor- slaget, at Frederiks Hospitals Budget skal optages paa de aarlige Finanslove. Hvad vil det sige? Det vil jo ikke alene sige, at Frederiks Hospitals Budget staar til Eftersyn for Rigsdagens Medlemmer, men at Rigsdagen til enhver Tid har Bestem- melsesret over, hvor mange Penge der skal bevilges til Driften af dette Hospi- tal. Det staar altsaa ganske i Rigsdagens Haand at afgøre, hvor mange Fripladser der skal være i Fremtiden, og hvor mange af disse der skal være for Lan- det og hvor mange for Byerne. Den højtærede Kultusminister udtalte, at For- maålet skulde ikke alene være, at de Fri- pladser, der nu er for Kjøbenhavn, skulle bevares, men at der ogsaa skulde gives flere Fripladser til det øvrige Land. Som Læge kan jeg kun glæde mig over, at saa mange som muligt af dem, der ikke have Raad til at betale, faa Fripladser, men jeg maa dog sige til Beroligelse for de Medlemmer, der muligt synes, at det er ganske overordentlig meget, at det staar ganske i Rigsdagens Haand. Naar det skal afgøres ved Finanslovens Behandling, kunne vi stemme om, hvor mange Penge